

HISTORIA KSZTAŁTOWANIA POLSKIEJ TERMINOLOGII ELEKTROTECHNICZNEJ

W czasie, gdy Polska była pod zaborami, przyszli inżynierowie zdobywali wiedzę w uczelniach zagranicznych, m.in. niemieckich, rosyjskich, francuskich, belgijskich. Studiowali w językach obcych, co powodowało, że stosowane słownictwo techniczne było również w tych językach. Zmiana nastąpiła od roku akademickiego 1872/1873, kiedy to w uruchomionej w 1844 roku CK Akademii Technicznej we Lwowie wprowadzono polski język wykładowy. Od tej chwili prace nad słownictwem technicznym przybrały na sile, a związane były głównie z działalnością Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie.

Początek prac stanowiły założone w 1877 roku księgi terminologiczne do wpisywania przez członków Towarzystwa Politechnicznego wyrazów technicznych. W 1878 roku powołano Komisję Słownikową i rozpoczęto zbieranie wyrazów z różnych dziedzin techniki. Początkowo były to dyscypliny rozwinięte wcześniej jak architektura, górnictwo, budownictwo, mechanika, kolejnictwo i chemia. Elektrotechnika dołączyła do nich później [...].

*Zachęcamy do lektury ciekawego artykułu autorstwa prof. Dariusza Świsulskiego,
opublikowanego w nr 5/2023 Przeglądu Elektrotechnicznego*

Streszczenie. W artykule przedstawiono prace nad kształtowaniem języka w zakresie elektrotechniki. Prace te zaczynają się od początków wykorzystania elektryczności pod koniec XIX wieku, kończą na dostosowaniu do norm europejskich i tworzeniu słownika internetowego. Omówiono wydarzenia związane z organizacją słowotwórstwa oraz najważniejsze publikacji zawierające słownictwo obowiązujące w danym okresie.

[Czytaj artykuł](#)